

Holbergspillene



i
den
gamle
by

PIH 64.

Holbergspillene

i »Den gamle By«, Århus

1964

Fjortende sæson

Ludvig Holberg: Den forvandlede brudgom

Alfred de Musset: Man skal ingenting forsværge



Med hatten i hånden og vristen strakt, på billedet De ser hvordan, har vi rendt en række mennesker på dørene for at bede dem yde os økonomisk støtte til den forestilling, De nu skal se.

I vor levevis minder vi om en kaktus. Vi ligger i dvale det meste af året, for så pludseligt at folde os ud i en kort blomstringsperiode. Men i en sommervarm teaterørken kan jo selv en kaktus have sin berettigelse, og skønt nøjsom må også den have gødning og væde.

Det har vi modtaget i år i enestående grad; ikke alene i form af en kommunegaranti, støtte fra staten og rimelige priser hos vore forretningsforbindelser, men også i form af gaver på tilsammen 25.200 kr. fra følgende 10 firmaer og privatpersoner:

Carlsbergs Mindelegat for Brygger J. C. Jacobsen — Aarhus Oliefabriks fond for almene formål — Fabriksejer Carl Christensen — Bruun & Sørensen A/S — Thomas Ths. Sabroe & Co. — Lemvig-Müller & Munck A/S — Dansk Esso A/S — Handelsbanken i Aarhus — Aarhus Privatbank — Murermeister Anker Jacobsen.

Heri ligger en anerkendelse af 13 sæsoners arbejde og en opmuntring til fortsat virke, som vi er dybt taknemmelige for.

Holbergspillene.

Baron Holberg

. . . Og dette må jeg tilstå, at alt det, jeg ved, har jeg franske bøger at takke for; thi af deres læsning har jeg fået min smag i tide dannet; thi, såsom der er intet, der er mere frit, end de franskes sæder, så er der intet mindre affekteret, end de franskes skrifter, så, at når de franske skriver bøger, synes de at forandre deres natur.

. . . de ny-modens parisiske skuespil . . . er af den natur, at når man har set eller gennemlæst et stykke, kan man næppe fortælle dets indhold, såsom derudi findes ingen sammenhængende historie, ej heller de 3 parter, som udfordres i en ordentlig komedie; men de består alene udi nogle udpyntede samtaler, og er af den beskaf-



fenhed, at enhver, der kan føre en net stil, er bekvem til at sammensmede sådanne stykker . . .

. . . Vore unge rejsende messieurs, hos hvilke stedse har været funden en stor docilité i at antage parisiske moder og renoncere på deres egen smag, har straks forelsket sig udi det nye theater, og ved deres hjemkomst til fædrelandet søgt at rekommandere den nye alamodiske smag og at sværte de gamle komedier, som de har vidst at være kommet af moden udi Paris, og såsom sådant argument stedse har været af stor vægt udi de nordiske lande, havde de ikke stor mølge at gøre proselytter, hvilke med stor iver forplantede lærdommen, og, når nogen klarligen viste dem de gamle skuespils fynd og herlighed, svarede de alene, at det var godt nok udi de tider, men nu ikke mere.



Monsieur de Musset

Den, hvis sjæl ikke elsker, hvis ånd har anden retning,
den, hvis eneste lykke ikke er, tavs og øm
at lægge sin anstrengte pande med dens drøm
mod en pande, ung og frisk, med en duftende fletning,
og sådan at føle et yndigt hoveds liv
og forfriskende skønhed i et minuts fortætning
synke ned i hans hjerte og dræbe strid og kiv. —
Lad ham smøre og rette så længe som han gider,
Lad ham rime, hvis han lyster, af al livsens magt,
lad ham flikke antithesens flitterguld til sin dragt
og blive kørt stoltelig til graven omsider,
fulgt af tusind dumrianer på sin allersidste vej.
Stor mand, om I vil; det jeg ikke bestrider,
men digter? Ingenlunde! Nej og atter nej!

I vore dage eksisterer kunsten ikke mere, ingen tror på den. Den har i tusindvis af grunde til at tale om druknede, om døde og om laser.

Jeg kom for sent ind i en verden, der var for gammel.

Scribe: (i samtale med Musset): Monsieur de Musset, hvad er hemmeligheden bag Deres herlige stykker?

Musset: Ja, hvad er *Deres* hemmelighed?

Scribe: Jeg vil først og fremmest more publikum.

Musset: Og jeg vil først og fremmest more mig selv!



Erling Schroeder

Pernille

Laurentia

Leonora

Kirsten Giftekniv/van Buck



Den forvandlede brudgom

Komoedie udi een act af Ludvig Holberg

Isenesættelse: Fritz Brun

Fru Terentia	Marguerite Viby
Pernille	Inger Gleerup
Leonora }	Birthe Mariat
Laurentia } fruens døtre	Elsebeth Steentoft
Kirsten Giftekniv, en forklædt acteur	Asbjørn Andersen
Elsebeth, forklædt captain	Vigga Bro

Til begge forestillinger:

Dekorationer: Ivan Mogensen. Musik: Bent Lorentzen, udført af: Niels Helge Povlsen, fløjte.
Otto Himmer, klarinet. Poul Ehlers, kontrabas. Kostumer: Hanne Gissel og Stanley Pedersen.
Regie: Frode Sørensen. Souffli: Kaspar Rostrup. Fotografering: Poul-Ib Henriksen.

Man skal ingenting forsværge

Komedie i 8 scener af Alfred de Musset

Oversættelse: Oscar Arlaud . Iscenesættelse: Erling Schroeder

Van Buck, købmand	Asbjørn Andersen
Valentin van Buck, hans brodersøn	Fritz Brun
Baronesse de Mantes	Marguerite Viby
Cécile, hendes datter	Vigga Bro
En abbed	William Knoblauch
En danselærer	Povl Wöldike
Gaston, Valentins tjener	Peter Eszterhas
Dupré, baronessens hushovmester	Vilhelm Lytken
En værtshusholder	Frode Sørensen
En opvarter	Peter Eszterhas

- 1. scene: Hos Valentin
- 2. scene: Havestuen hos baronesse
de Mantes
- 3. scene: Haven
- 4. scene: Havestuen

- 5. scene: Kro ved skov
- 6. scene: Havestuen
- 7. scene: En lille skov
- 8. scene: Skov med klippe.



Valentin

Fru Terentia
Baronesse de Mantes

Abbeden

Elsebeth/Cécile

Danselæreren



Musers hjem

I Sundtoldstiden blomstrede Helsingør som faa danske Købstæder og baade i Kraft heraf og i Kraft af sin nære Beliggenhed ved København naturligvis med paa Noderne; og naar de københavnske Borgere havde Klubber, baade de selskabelige og dramatiske, maatte man selvfølgelig ogsaa have det i Helsingør; og Byen havde da flere Klubber. Hvor gammelt Det dramatiske Selskab i Helsingør er, veed vi ikke, men et Rollehefte i Selskabets Arkiv er dateret 1793. Det var ikke den eneste Form for Theaterliv, der rørte sig i Byen, men »Dramatiken« blev alligevel en bærende Kraft i Kultur-livet, og i 1817 kunde Selskabet indvie sit eget Theater og Klubhus i Groskenstræde. Siden, da der kom trange Tider, maatte Selskabet slutte sig sammen med en anden Klub, Øresundsklubben, og siden maatte man afhænde Theatret, som tilsidst blev købt af Brændevinsbrænder N. C. Petersen, hvis Svigerdatter og Sønnesøn var dets sidste ejere, og som var dem, der skænkede Huset, der nu benyttedes væsentligst som Biograf («Kosmorama»), til »Den gamle By« i 1956, hvor Genrejsningen afsluttedes i 1961.

Her skete nu et stort Rekonstruktionsarbejde under Ledelse af Arkitekterne H. H. Engqvist og Curt von Jessen i

Samvirke med Museets Medarbejdere. Tilbyggede Dele fra en senere Periode blev skilt fra, og Træværkets originale Bemalinger fremdraget med største Omhu; Sceneteknikken blev paa Grundlag af Spor i Loft og Gulv rekonstrueret og Belysningen indrettet med en Lysstyrke der saa vidt muligt blev sat ned til Olielampernes. Og trods enkelte bygnings-arkæologiske usikre Punkter kan vi nok sige, at Huset i Dag staar i en Skikkelse, der ligger meget nær op ad den Skikkelse, det maa have haft ved Indvielsen den 28. Januar 1817 — Frederik VI's Fødselsdag.

Det smukke lille Hus — hvis Bygmester er os ubekendt — er da nu kommet paa Museum. Men derfor har det ikke op-hørt med at tjene Thalia. Med Forsigtighed vil det endnu i mange Aar kunne benyttes til Theaterforestillinger. Højst sandsynligt glæder det gamle Træværk sig over atter at dan-ne Ramme om smukke og stilfulde Forestillinger. Fra Suf-flørkassen har tidligere ofte lydt en kærkommen Hvisken af de Holbergske Replikker. — Og jeg skulde hilse saa meget flittigt fra samme Kasse og sige, at selv om den ikke før har hørt Replikker af Museet, saa glæder den sig meget til at høre Ord af en Samtidig; den falder rigtig paa Plads og over-lader Skuespillerne Ordet . . .

Henrik Nyrop-Christensen.

Den gamle håndpresse fra 1843

stod fra 1869 på Jydsk Centraltrykkeri - nu har vi kun moderne, helautomatiske, hurtiggående maskiner - Vi følger tidens krav . . .

JYDSK CENTRALTRYKKERI

ROSENSGADE 24 . ÅRHUS C . TELEFON 3 02 66

